

dal t.- 2022.- 22 yanvar.- S.6.

...Yamacların yaxasından sakit-sakit axar sular, Yasinimi oxutsunlar, ölməyim sonraya qalsın.

**Səbuhi Vəliyevin yeni
şeyrləri Məzahir
Əhmədoğlunun
təqdimatında**

O mələyi görünce

Göylərdən enən mələk,
Quşlarla qanadlanan,
Sularla dinən mələk.
Sevgi ahından yanan,
Şamlarla sönən mələk.

Yağan yağışla gəlir,
Xalılar üzərində
İlmə-naxışla gəlir.
Bələlər üzərindən
Dilində xeyir-dua
Ovcunda yaşla gəlir.
Hərdən gözləri gülür,
Kimsə ağır gününə
Dostla, tanışla gəlir.

Mələk uçduqca görür,
Bir günahkar bəndənin
Üzü yanan şamadır,
Yamanca peşimandır .
Duası cəhənnəmin
Oduunu söndürəcək
Həzin bir oxşamadır.

Allah bilir düzünü -
Onsuz heç kəs,heç zaman
Ömür-gün yaşamadı.
Göylərin güzgüsündə
Bu dünyanın özü də
Özünə oxşamadı.

Dağları aş-aşa
Qanad çalan quşlar da,
O mələyi görünce
Qanad salan quşlar da ,
İzlərinə baş qoyub
Göylərdə axşamladı.

Əsib coşan küləklər,
Gördü ki, dörd bir tərəf
Yanıb solan əkindi.
Mələkdənmi çəkindi?
Buludların yükünü
Uzağa daşımadı.

Yaranın yaşı çoxdu

(Nakam şairlərin xatirəsinə)

İllərlə sinəsində
Gəzdirirdi yarasını,
Heç tapmadı çarəsini.
Məlhəmi yox, gəz aləmi...
Əzabın da öz ələmi...
Quş budağa enən kimi
Dodaqları südlü uşaq
Əzablar üstünə endi.
Baca kimi açılmışdı
Bir ürəyin yarası.
Hey dolandı başına
Onun ciyərpərası.
Axı hardan biləydi
Nələr gəlib atasının başına.
Bir ömür yaşayıb ki,
Yaz mehindən xəbərsiz,
Boranı, qışı çoxdu.
Körpənin nə yaşı var,
Yaranın yaşı çoxdu.
Üstündə gəzdikcə əli
İsti yayıldı canına.
Ağrılı istiydi bu,
Qayıtmaq istəmədi
Ananın qucağına .
Bu qaydadı, hər dəfə
Uşaqlardı yaraların hədəfi.
İnsafsız, mürvətsiz yara
Bir gör kimi soraqladı,
Kimin payına düşdü.
Südə qoxulu barmaqlarla
Fələyin sayına düşdü.
Südlü dodaqlarından
Gəldi bir az qan dadı
Yaradan axıb gedən
Qanlı misralardımı?
Nədisə qurumadı.
Ananın yanağından
İki damcı yaş düşdü.
Qolu yanına düşdü,
Südüse qurumadı.
Çoxu batsa da yasa,
Xəbərsiz olanlar var
Hələ də bu yaradan...
Nədən bu gördüyündən
Bir anlığa da olsa
Ana ilə balanı
Ayırmadı yaradan?

Amma ki, dözəmmədi,
Öz əzəli taxtından
Endi bir az aşağı.
Dili vaxtsız-vədəsiz
Açılmışdı uşağın.

Sən demə...

Yarpaqları danışdıran
Göydə ay imiş sən demə.
Sakit-sakit axıb gedən
Ayla çay imiş sən demə.
Çayın qoşulub getdiyi
Sevimli yar imiş sən demə.

Sükut pozuldu indicə,
Ayıldı, diksindi gecə.
Bu səsə səs verdi əcəl
Qeybdən hay imiş sən demə.

Üstündə yarpaq kimi
Əsim-əsim əsdiyimiz ,
Hərdənbir bezdiyimiz
Bizim ömür dediyimiz
Zalım fələyin əlində
Beş günlük say imiş sən demə.

Sonraya qalsın

Xeyirlə şəh həmənkidir,
Nə sonudur, nə ilkidir.
Ay bu gecə mənimkidir,
Ulduzlar səməyə qalsın.

Baharın gül havasından,
İllərin yel ifasından,
Ürəklərin yarasında
Bir məlhəm saniyə qalsın.

Bəndə sayanın hamısı
Qoy fələk sayana qalsın.
Kasıb bir evin qapısı
Bir günlük saraya qalsın.

Yuxuda var gəzməyimiz,
Quruda qar gəzməyimiz,
Ayda dəniz görməyimiz
Bir dəli sevdəyə qalsın.

Yamacların yaxasından
Sakit -sakit axar sular.
Yasinimi oxutsunlar
Ölməyim sonraya qalsın.

Budağına qonmayan quş

Öz doğma budağına
Qona bilməyən bir quş.
Dağ çəkilib bağrına,
Sinənsə naxış-naxış.

Kaş dimdiyən çox iti,
Qanadın iri olaydı.

Səndən gen qaçan quşlar,
Uçanda diri olaydı.

Budağına qonan quş
Ağır xəyala dalmış,-
Nola, bir aylı axşam
Perikdiriyi quşun
Cəh-cəhinə qoşulan
Quşların biri olaydı.

Bu budağın üstündə
Nə işıq, nə meh görər.
Qanadların bəhsində
Öz yerini səhv görər.
O quş hardadır görən?
Kaş ayağı altında
Ölməyə yeri olaydı.

Çiyimdəki əlləri

Ürəyimə xal salanın
Yanağında xalına bax,
Yerə düşən salamımın
Çırağımda halına bax.

Əlində gül gedən qızın
Sən hörümçək toruna bax.
At belində gedən qızın
Pay-piyada yarına bax.

Göylərdən bir ulduz axdı,
Ölüm-qalım yoluna bax.
Bir yazığın axırındır,
Sən sağ qalan zalıma bax.

Bunları görməzmi oldu?
Əlləri çiyimdə, özü
Ulduzlarla qalana bax.
Bir ulduz qurbanı üstədən,
Qurban gəzən ürəksizin
İkiəlli zoruna bax.

Bir zərrə işıq

Qıvrılıb axan çayın,
Suları nə sərinidir.
Dərindən də dərinidir.
Özünün nəyi var ki,
Nəyi var göylərindir.

Özünün deyil əsla
Aydan düşən işıq da.
Fikrinde , xəyalında
Canına qəsd eləyən,
Axıb gedib sularla
Günahını bölüşən
Bir yaralı aşıq də.

Anbaan, dönə-dönə
Gör nələrə tapındın,
Əvəzini ver indi.

Səni məhşər gününə
Sağ-salamat aparın
Əziz-xələf səbrindir.

Keçdiyən yol dərbəder
Göylər imdad yerindir.
Bu dünya işığından
Bir zərrə düşsə əgər,
Demək sənin qəbrindir.

Ənginlikdən zəng

Çiyinə düşən yarpaq,
Çöhrən kimi saralar.
Özün deyildin, mənə
Qollarını sarılan.

Sevənlərin biri xata,
Rəngdən-rəngə girər niyə?
Axır ki, peşiman atında
Yüyen çəkər ənginliyə.

Yanlı olan bir andı bu,
Bu zalımmı erk eləyən?
Qılıncsız bir meydandı bu,
Qılinc sözlər, baxışları
cəng eləyən.

Hərənin üzü bir yana
O duyğu çətin oyana.
Ayrılıqdı yana-yana
Axmaq-axmaq zəng eləyən.

Şirin bir yalan

Dağlardır, bir də göy üzü,
Gecə haqlayıp gündüzü.
Sırrdisə, bilənə qaldı.
Dünyanın ən ağlar gözü
Ürəkədən gülənə qaldı.

Kim deyir ki, şahlıq taxtı
Əlləri yalına qaldı.
Bu dünyanın düzəlməyi
Şirin bir yalana qaldı.

Nazlıların ən gözəli
Axırda alana qaldı.
Arzuların ən gözəli
Yuxuda ölənə qaldı.

Hərdən torpaq da göynəyir,
Sorur şəh düşəndə hirsle
Çiçəyə, gülə nə qaldı?
Vətənimin daş ürəyi
Bir çayın haray səsilə
Tən yarı bölənə qaldı.

Bir gün qalxıb öyünəcək,
Qurtarmayıb hələ dava.
Beşikdən qəbr evinəcən

Oynamadığınız hava
Əzrayıl gələne qaldı.

Göydə ay imiş demə...

Ay işığı altında
Görünür nəyimiz var,
Pisimiz, yaxşımız da.
Haqqa tərəf əyilir
Ağaran başımız da.

Bu mizan-tərəzidə
Nəsə var hələ bizdən.
Var dava-dalaşımız,
Yersiz barışımız da.
Qışda baharımız da.
Baharda qışımız da.

Görür göylər yaşadı
Gücü çatmır neyləsin?
Dünya yıx-yığışdır,
Bir xəmir yoğrulub ki
Saca yatmır, neyləsin?

Bu göylər yer aşıqı,
Çox şeylər dəyişəcək.
Baxma ki, hər piyada
Özünü bir şah bilir.
Əgər yenə şəh qalsa,
Kim bilir Ay işığı
Haralara düşəcək
Bunu bir Allah bilir.

O zaman cəhənnəm də,
Cənnət də heç olacaq.
Ay işığını alan
Bizə qənim yerlərə
Lənət də gec olacaq.

Hələ ki, bizimlədir,
Ay işığı bizimlə.
Səpilir ruhumuza
İlahi bir düzümlə.

Ah, necə də ağırdır,
Xəzan örtmüş ciğirdə
Yorğun ay işığının
Bir bəxtsizə qoşulub
Sevgili gözləməyi.

Bir gecənin içində,
Quruyan bulaq üstədən
Gələn yanıqlı səsdən
Çəkilib gizlənməyi.

Ya da nakam bir ömrün
Ən son iştartısına
Baxaraq sına-sına
Göylərdə elə-bələ
Boş-boşuna gəzməyi.